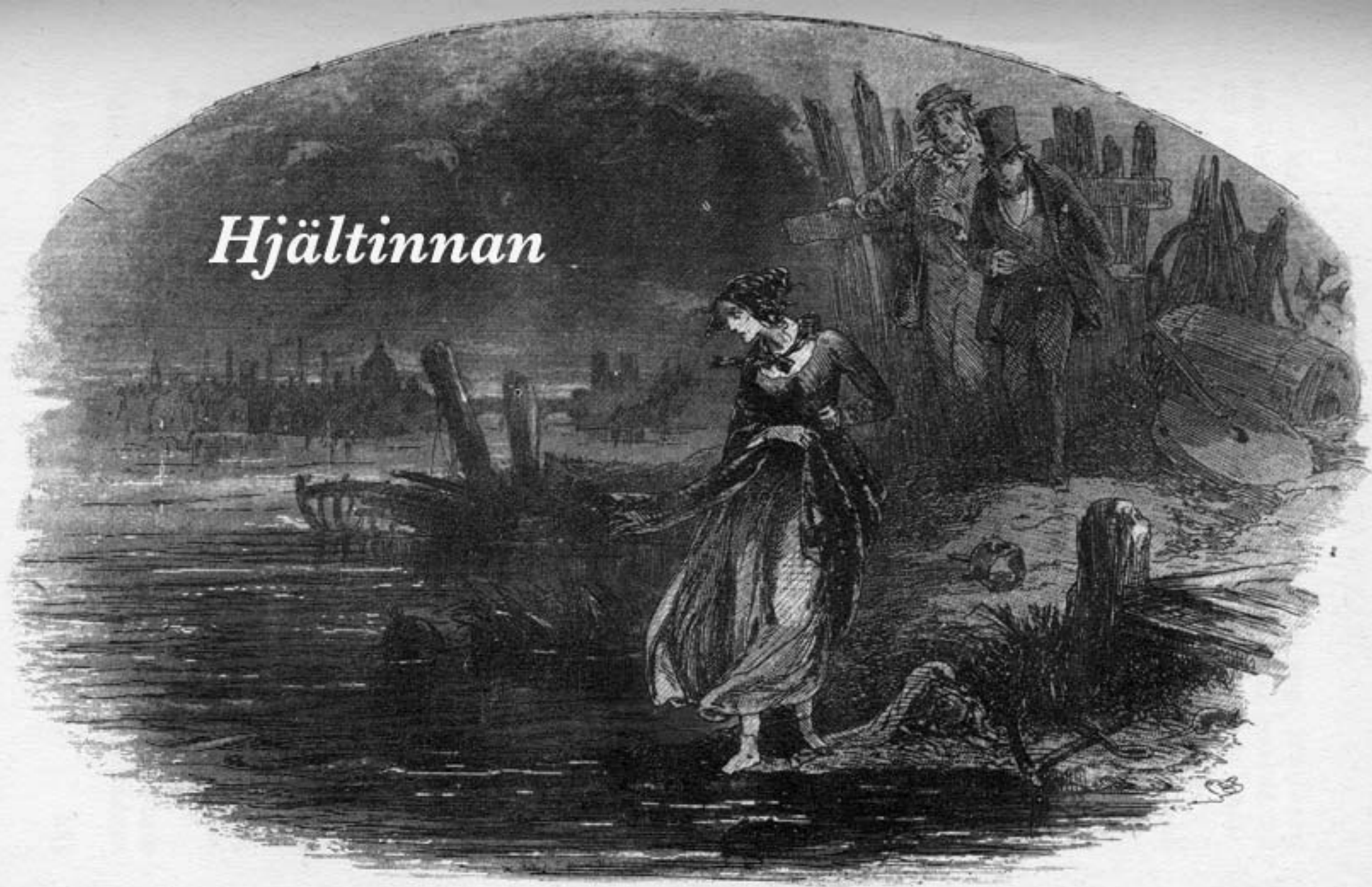


Hjältinnan



Hjältinnan

Liten svart komedi av Christian Lanciai (2008).

Personerna:

Armand
Claude
Madeleine
Lucien, alkoholist
En piga
Fem *freaks*
En magus

Handlingen äger rum i Paris.

Dramat bygger på verkliga händelser.

Copyright © Christian Lanciai 2008.

Hjältinnan, eller, Armand

Akt I scen 1. Två män vid en förseglad likkista.

Armand Vem var hon egentligen, Claude?
Claude Jag är rädd att det kan vi aldrig få reda på.
Armand Jag måste få reda på det! Det var jag som älskade henne!
Claude Du var inte ensam.
Armand Men jag var hennes man!
Claude Var inte naiv, Armand. Du var bedragen, som alla äkta män. Alla älskade henne, och alla som trodde sig äga henne bedrog sig.
Armand Jag kan inte avsäga mig henne. Jag måste få veta sanningen.
Claude Det är för sent nu. Hon är död.
Armand Nej, Claude, hon är inte död. Hon är mera levande än någonsin.
Claude Du försöker trösta dig med din inbillning.
Armand Hon är fri nu. Jag kan nästan höra henne hånskratta åt oss alla från andra sidan graven. Hon är inte död, Claude. Det är nu först hon börjar leva.
Claude Jag säger dig, att hon bedrog oss alla. Det är för sent att gå till rätta med henne nu. Hon är borta. Hon har kommit undan.
Armand Jag ger mig inte, Claude.
Claude Inte heller Don Quijote gav sig någonsin, och vad blev det av honom? Världens löjligaste pajas. Endast pessimister, de som ger upp, de som inte förväxlar verkligheten med sina egna fantasier, de som vet att resignera i det rätta ögonblicket, är inte fullkomligt bakom flötet.
Armand Jag är skyldig henne livet, Claude.
Calude Det var inte du som mördade henne.
Armand Nej, men jag är skyldig hennes minne den äran att ta reda på varför det gick som det gick.

Claude Du tar på dig ett evighetsarbete.

Armand Så må det då vara för evigt. En desto större glädje skall det bli för mig.

Claude Du är fullkomligt ljusblå.

Armand Jag tar det som en komplimang.

Claude Börja då med dig själv. Rannsaka dig själv. Varför gifte du dig med henne. Du visste ju hur hon var. Du kände till hennes rykte. Varför tog du på dig hennes börda. Varför kunde du inte lämna henne i fred. Vad inbillade du dig egentligen om henne?

Armand Jag bara älskade henne.

Claude Varför?

Armand För att hon ville det.

Claude Det ville hon med alla.

Armand Jag kan inte finna mig i detta, Claude.

Claude Du måste. Hon är död.

Armand Jag kan inte finna mig i detta vacuum. Jag kan inte finna mig i denna arbetslöshet. Jag kan inte acceptera den totala intighet hennes tomrum lämnar efter sig. Jag kan inte acceptera att hon är död.

Claude Skyll dig själv.

Armand Hur ont det än må göra skall jag ta reda på sanningen om henne.

Claude Jag lovar dig, att det blir en levande dissekering av dig själv. Du kommer att gå till rätta med dig själv och bara finna dig själv skyldig hela vägen. För du var hennes man.

Armand Jag vet. Därför måste jag göra det.

Claude Bra. Lycka till. Men jag tror inte du kommer att lyckas.

Armand Det blir en senare fråga.

Claude Kom till mig och gråt sedan när det är över och alla dina sista illusioner brustit.

Armand Jag gråter redan oavbrutet men inte av sorg utan av kärlek och rörelse. Hon var vacker, Claude. Hon kan inte ha varit skyldig.

Claude Försök upprätta henne om du kan. Om du lyckas skall jag gratulera dig till hennes återuppståndelse, ty så stort skulle miraklet vara.

Armand Du bara föraktar mig.

Claude Nej, Armand, jag har deltagande med dig, om du ursäktar. *(klappar honom på armen.)* Jag måste gå. Synd att det inte kom fler till begravningen.

Armand Vi ville inte vålla någon uppståndelse. Jag räknar med att de flesta hör av sig efteråt.

Claude De kommer att stå i kö efter dig för att få veta vad som egentligen hände och vem hon egentligen var. För varje fråga du ställer dem kommer de att ställa dig hundra.

Armand Jag vet att jag kommer att få veta svaret.

Claude Om du får veta det kommer det att förinta dig.

Armand Tack för ditt stöd och din uppmuntran, Claude. Det är just vad jag behöver.

Claude Tvärtom, Armand, jag försöker göra allt för att avråda dig.

Armand Det är det jag menar. Du lyckas bara med motsatsen.

Claude *(klappar honom än en gång på armen och går)*

Armand *(ensam framför kistan)* Du är inte död, Madeleine. Jag är inte ens säker på att det är din kropp som ligger här. Så älskad som du var kommer du aldrig att lämna oss i fred och allra minst som död. *(böjer sin nacke inför kistan i respektfull sorg.)*

Scen 2. Vid floden.

Madeleine Flyt, du svarta flod, så bräddad av all mänsklighetens laster och fördärv, så fylld av all dess smuts och avfall, att ditt vatten är som träsket tjockt av rutten gröt som bara hotar dra en ner och dra en med sig ut i universella upplösningsprocessen av all civilisationens avarter och stinkande epidemier av förfall och degeneration. Du kommer ren och sprudlande från bergen och det gröna friska landskapet i yster dans i fjällbäckar och vattendrag så klara som kristall, för att så småningom befläckas av det mänskliga och korrumperas intill stinkande oigenkännlighet och giftig grumlighets ogenomtränglighet, som bär allt mänskligt ut i slam och avlagringar till den allt upplösande världsoceanen, där allt dränks och av barmhärtighet försvinner i det bottenlösa mörkets eviga oändlighet. Så borde även jag få följa dina svarta böljor ut i natten för att äntligen bli upplöst i atomer i det stora helas allt utsläckande omätlighet. Men ändå står jag här vid stranden av din frihet och förlösning fegt och ömkligt tvekande inför att göra vettigt slut på livseländet och universalförljugenheten...

Armand Ni står väl inte här och överväger att kasta er i vattnet, mademoiselle?

Madeleine Jo, och ni stör mig.

Armand Det är meningen.

Madeleine Vet hut, karl!

Armand Vet ni inte att det är förbjudet att begå självmord?

Madeleine Jaså, och hur kan man straffa självmördare för det?

Armand Med att hindra dem från att göra det!

Madeleine Tror ni det går?

Armand Jag har redan lyckats.

Madeleine Bara för tillfället.

Armand Varför vill ni hoppa i floden?

Madeleine Vem har sagt att jag vill hoppa i floden? Inte jag.

Armand Hela ert väsen uttrycker den övertydliga avsikten att försvinna ner i djupet.

Madeleine Det har jag gjort hela livet.

Armand Vad fattas er?

Madeleine Allt.

Armand Vad är allt?

Madeleine Lyckan. Framgången. Harmonin. Självsrespekten. Turen. Nämn något gott som man kan vänta sig i livet, och jag saknar det.

Armand Vem är ni?

Madeleine Vad har det med saken att göra?

Armand Vad är då saken?

Madeleine Liv eller död.

Armand Vad är det för fel på livet?

Madeleine Allt. Därför finns döden som enda botemedel.

Armand Vad kan döden bota er från?

Madeleine Allt.

Armand Mademoiselle, eftersom jag av en slump råkat komma förbi just i rätt ögonblick för att hindra er, så måste jag insistera på att få hindra er.

Madeleine Ni kan ju alltid försöka.

Armand Tror ni inte jag kan lyckas?

Madeleine Knappast i längden. Döden kan i bästa fall uppskjutas men aldrig botas, och att uppskjuta den är bara att förlänga lidandet och dödskampens plågor.

Armand Ni är då fullkomligt defaitistisk.

Madeleine Nej, bara realistisk.

Armand Vad har livet gjort er för att få er så uppgiven?

Madeleine Allt. Jag behöver ingenting mer.
Armand Är ni gift?
Madeleine Jag visste att ni förr eller senare skulle komma in på det personliga. Nej, jag är aldrig gift och har aldrig varit det.
Armand Varför?
Madeleine Behöver ni fråga? Därför att jag haft för många män.
Armand Samtidigt?
Madeleine Det var en elegant omskrivning för att fråga om jag är prostituerad.
Armand Är ni det?
Madeleine Nej.
Armand Varför är ni då så olycklig om ni inte är en fallen kvinna?
Madeleine Man kan vara olyckligt kär utan att vara fallen.
Armand Aha!
Madeleine Nu blev ni allt nyfiken.
Armand Jag föreslår att vi går någonstans bort från detta farliga ställe och tar oss några förfriskningar.
Madeleine Vill ni supa mig full?
Armand Ni får dricka precis vad ni vill. Jag bjuder. Själv tänkte jag mig endast en kopp kaffe.
Madeleine Det duger. Det är lagom oskyldigt. Kanske vi kan prata över en kopp kaffe.
Armand Det är det jag hoppas på.
Madeleine Kom då, min vän. Vad heter ni?
Armand Armand.
Madeleine Jag är Madeleine. Då är vi presenterade. Resten blir enkelt. (*sticker sin arm under hans och går bort med honom.*)

Scen 3. Tillbaka vid kistan.

Armand Så började det. Hon blev mitt öde från början, och jag kunde inte släppa henne. (*går över till en finare ljusare salong, där han återser Claude*)

Claude Men du vet ju ingenting om henne, Armand. Hur kan du då gifta dig med henne?

Armand För att jag älskar henne.

Claude Du är blind.

Armand Kärleken är alltid blind, Claude. Annars skulle den inte kunna älska.

Claude Du menar att verkligheten är motsatsen till kärleken?

Armand Ungefär så. Man kan bara älska ett ideal. Verkligheten är aldrig ett ideal.

Claude Ändå vill du riskera att gifta dig med en dam som du inte vet någonting om.

Armand Enda sättet att lära känna en dam är att älska henne.

Claude Man kan lära känna en dam innan man gifter sig med henne.

Armand Inte utan att vanära henne. Jag vill inte vanära henne, ty jag älskar henne.

Claude Du tycks vara säker på din sak.

Armand Det är det enda jag är säker på i livet.

Claude Om du ursäktar, Armand, tänker jag ändå göra vad jag kan för att anställa efterforskningar om hennes bakgrund och liv.

Armand Jag kan inte hindra dig.

Claude Tillåter du att jag meddelar dig resultatet?

Armand Du är välkommen. Men vad du än finner kommer det inte att förändra någonting.

Claude Jag ser det som en utmaning. Det blir intressant att se om du får rätt.

Armand Jag får rätt. Kärleken segrar alltid.
Claude Jag hoppas du har rätt, men jag kan inte garantera det.
Armand Jag kan inte heller garantera det, men jag tar risken.
Claude Bra, Armand. Jag ska inte störa dig längre. Gå nu in till din brud och för henne till altaret.
Armand Vi ses i kyrkan, Claude.
(Claude bryter upp och avlägsnar sig.)
(Scenbyte till Madeleines boudoir, där hon sitter framför sin spegel, när Armand kommer in.)
Madeleine Vad vet du om mig egentligen, Armand?
Armand Ingenting. Det är det som gör det så spännande.
Madeleine Hur kan du vara säker på mig när du inte känner mig?
Armand Jag är bara säker på min kärlek. Det räcker.
Madeleine Frågan är hur långt och hur länge.
Armand Livet ut och längre. Det brukar kärlek göra.
Madeleine Och vad vet du om kärlek?
Armand Tillräckligt för att kunna njuta av den och satsa på den.
Madeleine Den tycks i alla fall räcka till vårt bröllop. Vad det sedan blir av oss vägrar jag ta något som helst ansvar för.
Armand Då är ansvaret mitt.
Madeleine Tror du att du är vuxen det?
Armand Jag är beredd att ta den risken.
Madeleine Du vet inte vad du ger dig in på.
Armand Nej, det vet jag inte. Det är därför jag gör det.
Madeleine Du är i alla fall ingen mes.
Armand Tack och lov för det.
Madeleine (räcker honom handen) Det är bra, Armand. För mig till altaret. Du har räddat mig från döden och fördärvet. Få se nu om det du har att erbjuda mig är ett bättre alternativ.
Armand Det är i alla fall livet.
Madeleine Du tycks vara säker på det. Jag är det inte.
Armand Lämna allt ansvar åt mig, Madeleine. Det är jag som älskar dig.
Madeleine Du menar att jag inte behöver älska dig?
Armand Jag är nöjd med att du bara tycker om mig.
Madeleine Så långt kan jag sträcka mig. *(räcker honom leende handen, och han tar den och reser henne upp, och de går ut till sitt bröllop.)*

Akt II scen 1.

Claude Jag är rädd att jag har dåliga nyheter, Armand.
Armand Har du hittat något äckligt i soptunnorna du rotat i?
Claude Jag kunde inte låta bli.
Armand Vad tror du man hittar i soptunnor? Ambra och mysk? Är du förvånad över att det luktar?
Claude Frågan är, tål du veta det?
Armand Jag är lyckligt gift och har därmed mitt på det torra. Jag tål vad som helst.
Claude Även sanningen?
Armand Jag tror inte någon sanning kan vara skadlig.
Claude Hon har varit gift förut.
Armand Jag har inte rotat i hennes tidigare förbindelser.
Claude Hon var mer än bara gift förut.
Armand Vad menar du?

Claude Du är hennes tredje äktenskap.
Armand Vad hände med de andra två?
Claude Vill du verkligen veta det?
Armand Bara om det är relevant.
Claude Det är lika relevant som hennes tio förlovningar.
Armand Jag menar, vad har det för betydelse för mitt äktenskap?
Claude Det vet vi inte ännu, men alla de tidigare, och då räknar jag också förlovningarna, bröt hon själv.
Armand Du menar, att hon har alltid övergett sina män?
Claude Ja.
Armand Då måste hon ha haft någon orsak.
Claude Allt tyder på att det var tvärtom.
Armand Förklara dig.
Claude Hon lämnade dem när hon givit dem fullgoda skäl att lämna henne.
Armand Kan du ge något exempel.
Claude Jag har faktiskt träffat en av dem. Så du älskar henne verkligen?
Armand Borde jag inte göra det?
Claude Och du har inte spårat några baksidor hos henne?
Armand Om de finns där har jag inte brytt mig om dem. Jag ämnar inte ge henne någon anledning att lämna mig.
Claude Hennes andra man i ordningen var alkoholister.
Armand Var det hennes fel?
Claude Inte alls. Hon gjorde allt för att försöka rädda honom.
Armand Varför misslyckades hon?
Claude Problemet med alkoholister är att de inte kan klara sig utan alkohol, som ständigt förvärrar deras fall.
Armand Det börjar luta åt att vi kan behöva en drink.
Claude Han hette Lucien...
(scenen skiftar till en sängkammare. Madeleine ligger fastbunden i sängen med en lem fastbunden vid varje sängstolpe med svarta band, så att hon är utsträckt.)
Madeleine Jag har alltid älskat dig, Lucien. Du får göra vad du vill med mig. Jag har aldrig bjudit dig något motstånd. Men om du vill mörda mig ber jag dig att inte uppskjuta det i onödan.
Lucien Jag vill ju bara älska dig, Madeleine. Det är det enda jag alltid velat göra. Men du har varit så giftig. Du har bara försökt sätta dig på mig hela tiden. Du har aldrig lämnat mig i fred. Du har bara velat göra mig till din slav...
Madeleine Tvärtom, Lucien. Jag accepterade att bli din slav från början.
Lucien Varför har du då drivit mig vansinnig! Varför har du då försökt manipulera mig till en annan karaktär och människa!
Madeleine Jag ville med min kärlek bara få dig bort från flaskan.
Lucien Och varför det, när jag var lycklig med henne? Jag har alltid kunnat hantera flaskan, Madeleine. Jag har alltid haft världens bästa ölsinne. Jag blev aldrig redlöst berusad. Jag nyttjade absinten bara som medicin...
Madeleine Som hotade förgifta dig och förgöra dig!
Lucien Det är vad du tror! Det var mitt livselixir! Du ville bara begränsa mig och få mig under toffeln!
Madeleine Vad tänker du göra med mig nu? Misshandla mig som vanligt?
Lucien Din kärlek bara retade mig till ursinne. Jag förtjänade den aldrig. Jag är ett djur, Madeleine, och du bara uppmuntrade djuret inom mig. Genom att försöka ta ansvar för mitt liv gjorde du det bara värre. Jag tål dig inte, Madeleine. Jag tål inte relationer. Jag måste få vara fri och mig själv!
Madeleine Är du inte det då?

Lucien Nej, för jag slipper dig aldrig! *(tar fram en svart munkavle och binder den mellan tänderna på henne, så att hon inte mer kan prata)* Jag kan varken älska dig eller mörda dig! Jag kan bara misshandla dig, och det är jag trött på att göra, för du är bara undfallande och tolerant hela tiden! Har du inte lärt dig att du omöjligt kan rädda mig? Min hjärna tillhör spriten! Du har misslyckats med mig! Därför måste jag låta dig gå och ge dig fri. Men först... *(tar fram en kniv)*

Madeleine *(kvinker och gör vad hon kan för att ge vilka ljud som helst ifrån sig)*

Lucien Jag beklagar, Madeleine, men jag kan inte ge dig fri utan att ha märkt dig som min egendom för alltid. *(tar kniven och skär runt bröstet på henne. Hon skriker, vilket bara blir till gny genom munkavlen.)* Så. Nu har jag märkt dig. Du är min för evigt fast jag ger dig fri. Ligg nu där och förblöd. Jag kan lika litet befria dig som du kunde befria mig. *(Lägger kniven bredvid henne på kudden och lämnar rummet. Hon frustar ursinnigt av smärta och ilska, medan hon förblöder runt bröstet, när plötsligt en av remmarna brister och hon får en arm fri. Hon tar genast kniven, befriar den andra armen och sedan fötterna och tar sig sedan med linnen över bröstet i outhärlig smärta, medan hon fortsätter att förblöda.)*

Madeleine Är det då det enda karlar förmår? Att märka oss för alltid med outhärlig smärta? Att bara låta oss lida? Att bara utnyttja oss för perversa ändamål? Att bara använda oss som avreageringsobjekt? Finns det då inget hopp för mannen? Nej, ty det finns inget för kvinnan. Så länge mannen och kvinnan existerar som sådana, så länge kommer de att leva bara för att plåga ihjäl varandra med vad de kallar kärlek, men ingen av dem vet vad kärleken är utan bara missförstår den. Jag trodde jag kunde hjälpa Lucien med min kärlek, men han bara misstolkade den och använde den till motsatsen. Vad är det då för mening med att leva, om kärleken bara alltid skall göra ont och mera ont för varje gång? *(gråter och avreagerar sig, samlar sig sedan och ringer på en tjänarinna)*

Pigan *(infinner sig)* Men frun! Vad har hänt!

Madeleine Bry dig inte om det. Skaffa hit en doktor. Var är min man?

Pigan Han gav sig iväg. Men, madame, ni blöder!

Madeleine Tror du inte jag vet det? Jag ger mig också iväg så snart jag blivit förbunden.

Pigan Försökte han då mörda er?

Madeleine Nej, det var det han inte försökte. Han var för feg. Hans impotens inskränkte sig till att bara försöka plåga livet ur mig utan att lyckas. Jag har fått nog. Jag ger mig iväg härifrån för alltid och byter namn och identitet. Doktorn får hjälpa mig med att skaffa mig permanent polisskydd. I denna värld kan jag ju aldrig gå säker för någon man.

Pigan O, madame!

Madeleine Skria inte nu, utan gå och skaffa hit den där doktorn! *(Pigan ger sig ut med handen för munnen, som för att hindra sig själv från att skrika mera.)*

Lucien, jag kan ingenting mera göra för dig. Jag trodde jag kunde frälsa en alkoholist, men jag bara bedrog mig. Han skar ju nästan hela bröstet av mig. Nåväl, han har befriat sig från mig och mig från honom. Allt jag behöver göra nu är att gå ner till floden och fullborda undergången. Men det har jag visst försökt många gånger förut...

(tillbaka till herrarna)

Armand Och du har verkligen träffat denne Lucien?

Claude Ja, på rehabiliteringen. Han håller på att avgiftas, och det är inte första gången.

Armand Vad säger han om Madeleine?

Claude Han skrattar åt henne. Han berömmar sig av att ha märkt henne. Han menar att han gjorde det för att han inte kunde få henne på annat sätt.

Armand Var han då inte gift med henne?

Claude Jo, men han nådde henne aldrig. Ingen av hennes män har nått henne. Hon är en sådan som alltid ringlar sig ur deras grepp i en ständig svårfångad flyktighet. Hon är bara bra på att gäckas. Tydligt har ingen lyckats behålla hennes kärlek.

Armand Men hon är fortfarande gift med mig.

Claude Ja, och du lever fortfarande. Kom tillbaka sedan när du är död och berätta för mig hur det gick till och om det var hennes kärlek som kostade dig livet.

Armand Är hon så farlig?

Claude Du anar inte hur farlig hon är.

Armand Och hur kan du veta något om det, du som inte lärt känna henne?

Claude Jag vet inte. Jag bara anar. Men aningar kan genomskåda själar bättre än kunskap.

Armand Claude, jag är en gång för alla gift med henne, och jag ämnar inte svika henne. Jag ämnar lita fullkomligt på henne tills hon bedrar mig, vilket jag tvivlar på att hon någonsin kommer att göra.

Claude Hon har redan gjort det.

Armand Med vem då?

Claude Med alla sina tidigare älskare.

Armand Claude, jag kan inte tala med dig längre, för jag förstår inte vad du säger. Kom tillbaka när du är nykter.

Claude Det är jag som är alltför nykter. Det är du som är berusad intill blindhet av kärleken.

Armand Ja, och jag njuter av det. Låt mig få njuta av det.

Claude Givetvis, Armand. Annars vore jag inte din vän. Men jag skall vaka över dig. *(tar på sig sin hatt och går)*

Armand Nu till middagen med min älskade hustru. Vad kan det vara för hemska hemligheter hon kan ha för mig? *(går in till middagen)*

Madeleine (reser sig) Min älskade! Middagen har väntat.

Armand Förlåt att jag är sen. Claude var här.

Madeleine Varför bjöd du honom inte att stanna på middag?

Armand Han ville inte. Han hade annat att göra.

Madeleine Det har han alltid. Han blir aldrig gift.

Armand Madeleine, jag är din man, och jag älskar dig. Men jag vet ingenting om dig.

Madeleine Men du känner mig. Är inte det tillräckligt?

Armand Jag vill känna dig mera.

Madeleine Har Claude berättat dumheter för dig om mig?

Armand Han har försökt forska i ditt förflutna, och han antyder att du bär på fruktansvärda hemligheter.

Madeleine Du har ju sett mitt djupa ärr under bröstet. Du har kysst det tusen gånger. Kan jag ha värre hemligheter än så? Du vet ju hur jag fick det.

Armand Om du inte har värre hemligheter än så, att du varit gift med en alkoholist som nästan tog livet av dig eller åtminstone skar av dig halva bröstet, så nöjer jag mig med det. Då behöver jag inte veta mera.

Madeleine Vill du veta mera?

Armand Finns det mera att veta?

Madeleine Du kan älska mig mera, Armand, om du vill. Du är egentligen den grönaste av alla mina män. Jag har velat skona din oskuld. Din passion är bara som en smekning medhårs, medan verkliga passioner innebär raseri och våld.

Armand Jag vill inte göra dig illa.

Madeleine Du får om du vill.

Armand Hur då?

Madeleine Du får göra vad du vill med mig, Armand, och ju hemskare saker du gör, desto mer kommer jag att älska dig. Bind fast mig vid sängstolparna, som min alkoholist brukade göra, och frossa i att ha mig i ditt våld. Munkavla mig och slå mig, och jag ska bara njuta desto mera.

Armand Madeleine! Är du sado-masochist?

Madeleine Vilken älskare är inte det? Kärleken omvandlar alla sina offer till självplågarnarkomaner.

Armand Ingen kärlek kan överleva utan anständighet!

Madeleine Då får jag aldrig några barn med dig.

Armand Madeleine!

Madeleine Är du chockerad?

Armand (vägrar erkänna för sig själv att han är chockerad) Nej, bara upprörd.

Madeleine Om du inte vill löpa linan ut och älska mig intill grymhet, så borde du ha låtit mig försvinna i floden.

Armand Vad är det du säger!

Madeleine Du är chockerad.

Armand Madeleine, jag har älskat dig uppriktigt och givit dig allt. Om Gud ger oss barn eller inte står i försynens vågskål och kan vi inte påverka om den beslutar emot oss. Jag vill fortsätta älska dig lika uppriktigt som hittills. Har du några hemligheter för mig, som jag borde ha känt till innan vi gifte oss?

Madeleine Massor.

Armand Varför har du inte delgivit mig dem?

Madeleine Du har inte frågat tidigare.

Armand Då frågar jag dig nu.

Madeleine Vad vill du veta? Namnen på alla mina trolovade? Namnen på alla mina älskare? Historierna om alla dem som jag faktiskt älskat?

Armand En sak i sänder.

Madeleine Din rationalism förnekar sig aldrig, Armand. Det är kanske det jag mest tycker om hos dig: att du alltid förblir nykter även i berusat tillstånd. Du skall få som du vill: en i sänder. Låt oss därför ta det lugnt med den bittra krönikan. Ingen vill suppa upp en hel medicinflaska genast, för då förfelar medicinen sin verkan. Så låt mig bara få servera dig någon droppe åt gången.

Armand Är det då medicin som kan ha goda effekter?

Madeleine Det är meningen. Det är så kärleken skall fungera. Tar man allt på en gång blir det bara kortslutning i hela systemet, men tar man en droppe åt gången kan man njuta av kärlekens välgörande medicin hela livet.

Armand Jag har aldrig tvivlat på din klokhet, som dock alltid varit skynd av din hemlighetsfullhet.

Madeleine Mitt enda mysterium är att jag är kvinna, och det är varje kvinnas enda mysterium, varför hon alltid förblir oemotståndlig för mannen, så länge hon bibehåller sitt grundläggande mysterium. Jag skall gärna inviga dig i mitt mysterium, Armand, men du måste ha tålmod och vara villig att avancera långsamt bara en grad i taget.

Armand Du får själv bestämma takten.

Madeleine Rätt så. Då kan kärleken fungera. Det är bara när den forceras som den spårar ur.

Armand Jag vill aldrig att den skall spåra ur.

Madeleine Inte jag heller. Den är det sköraste instrument på vilket man bara kan spela rätt med de mjukaste fingrar och bara genom smekningar. Anslaget betyder allt. Minsta hårdhet, och man tappar melodin.

Armand Undervisa mig i din konst, Madeleine.

Madeleine Det skall bli mig ett nöje.

(De stiger upp från middagsbordet och kyssas och lämnar rummet omfamnande varandra.)

Akt III scen 1. Ett dåligt ställe.

1 Är hon inte lite farlig, den där förförerskan?
2 Nej, hon är bara glad.
3 Hon vill bara leka.
1 Vad vet vi om henne egentligen?
2 Allt och ingenting.
3 Alla älskar henne. Det kan vi inte bortse ifrån.
4 Och alla vill ha henne, men ingen får henne.
1 Vad ska vi göra med henne? Och vad vill hon?
2 Det samma som alla andra. Hon vill bara älska och bli älskad.
3 Vem vill inte det?
2 Det är det jag menar.
4 Men är hon gift eller inte? Om hon är det, varför kommer hon hit då?
3 Det vet du väl, att ingen är ensamare än någon som är gift.
2 Hon är både lyckligt gift och lyckligt skild. Hon har varit det ett antal gånger.
1 En glad änka, en glupsk manslukerska, en nymfoman eller en äventyrerska?
2 Troligen alltsammans och litet till.
4 Här är hon nu.
Madeleine Hej, mina vänner. Jag hoppas ni har lite hasch över åt mig.
2 Vi står alltid till din tjänst, *Madeleine*, fastän vi egentligen inte känner dig.
Madeleine Var glada för det.
1 Vi höll just på att diskutera dig. Varför kommer du hit egentligen?
Madeleine För att jag älskar er.
1 Fastän vi är bögar eller just därför?
Madeleine Kanske både och.
1 Vad ser du då hos oss som vi inte själva ser?
3 Vad är vår attraktionskraft?
Madeleine Det att ni älskar utan att kunna älska. Ni kan inte missbruka kärleken. Ni är ofarliga och kan inte bruka våld men älskar desto mer. På något sätt är ni heliga.
2 Låt pipan gå runt, *Jean*. Sug inte på den för länge.
1 (*Jean*) Förlåt. (*låter pipan gå vidare*) Så det är inte för att kompensera dig i ditt olyckliga äktenskap eller i din ensamhet som du söker dig till oss nästan som för att förnedra dig?
Madeleine Mitt huvuddillemma är att jag inte kan förnedra mig. Tro inte att jag inte har försökt. Jag har försökt i hela mitt liv. I stället har jag bara lyckats upprätta andra fallna varelser, utom några som jag misslyckats med.
Jean Menar du att det inte biter på dig att du knarkar med oss? Tål du då vad som helst?
Madeleine Jo, tyvärr. Jag har världens bästa ölsinne. Jag kan dricka ordentligt utan att bli påverkad. Jag har provat alla sorters narkotika och bara blivit lite dimmig och uttråkad. Inte ens jungfrusilen gav någon nämnvärd utdelning. Om jag röker med er är det bara av sociala skäl för att hålla er sällskap, inte för att berusa eller förnedra mig.
Jean Och du blir inte påverkad?
Madeleine Inte så att det stör mig. Naturligtvis blir jag hälsosamt bedövd, precis som av vin, men jag finner ingen njutning i ruset, som bara tråkar ut mig med sin meningslöshet.
2 Och dina älskare? Har du några? Vi vet att du varit gift. Är du fortfarande lyckligt skild?
Madeleine Nu snokar ni i mitt privatliv. Något måste jag väl få hålla för mig själv.

3 Du påminner om Cathérine Deneuve i *"Belle de Jour"*. Är du prostituerad?

Madeleine Jag önskar jag var det.

Jean Vad betyder det?

Madeleine Måste jag verkligen förklara det? Är vi inte alla prostituerade bara genom att vi lever? Vad gör vi för att få leva? Vad som helst, alltså prostituerar vi oss och säljer vi oss och bjuder vi ut oss. Vi lever bara för att bjuda ut oss, för det är enda sättet för oss att kunna bli älskade. Om vi bara sitter inne och arbetar kommer vi aldrig i kontakt med livet, kan vi aldrig älska och kan vi aldrig bli älskade, som är den enda lyckan. Men den kan ta sig allehanda uttryck. Ingen är nöjd med kärleken, utan alla vill bara ha mer, och ju mer man får, ju mer man lär sig av dess konst, desto mera utvecklar man den och breddar man den till att ständigt omfatta större repertoar och tolerans. Kärlek är inte bara sex. Indierna vet kanske mer om kärlek än något annat folk, ty de utvecklade den första utbildningen på området, som finns kvar ännu i de äldsta Vedaböckerna och Kama Sutra, men samtidigt finns det inget folk som utvecklat en högre kärleksdisciplin, och det är därifrån celibatet kommer. Egentligen handlar all kärlek om skapelse, och därför når kanske de högst i kärleken som uteslutande ägnar sig åt kreativt arbete – de behöver aldrig låta sig besudlas av köttet, då de inte lider av dess behov och drifter. Ni sitter här och filosoferar och diskuterar filosofi och konst och annat medan ni missbrukar hasch och annat, och inget ont i det. Även varje form av missbruk är en form av kärlek om dock mindre kreativ och mera morbida. Även sex är en morbida form av kärlek, då det alltid måste inbegripa någon form av våld. Därför har jag alltid avskytt sex, men det finns intressanta varianter. Ingen har jag kunnat älska mer än de som misshandlat mig. Jag blev våldtagen redan som barn, och det har jag aldrig ångrat.

4 Undervisa oss, Madeleine. Bli vår prästinna, vår herdinna och vår ledarinna!

Madeleine Nej, jag blir aldrig någons lärare eller ledare. Var och en måste få finna sin egen väg. Som högst kan jag i någon mån föregå med gott exempel med den idealism jag strävar efter, men till och med det är tveksamt. Jag har bara haft tre äktenskap och tio förlovningar men därtill ett okänt antal älskare, där egentligen de kortaste förbindelserna var de bästa. Sina allra bästa vänner har man alltid distans till, och därför förlorar man dem aldrig. Jag skulle aldrig kunna be er följa min väg. Jag skulle aldrig kunna be er sluta röka och missbruka eller upphöra med era eventuella homosexuella vanor, ty jag välkomnar alla utsvävningar som den kvinna jag är, bara jag slipper utsättas för dem själv. Jag skulle välkomna en universell legalisering av alla droger och i synnerhet de populäraste och farligaste, som kokain och heroin, ty även allt missbruk handlar egentligen mest bara om kärlek, och all kärlek är i längden konstruktiv vilka uttryck den än tar sig. Det är när folk glömmer kärleken och sysslar med annat, som odling av sin egoism och girighet, som de spårar ur och blir farliga och omänskliga. Kärleken är alltid mänsklig, för en nymfoman som för en homosexuell och narkoman och alkoholist och arbetsnarkoman. Ni är alla välsignade, ty ni älskar, i synnerhet genom ert gemensamma missbruk och er gemensamma last.

4 Hon är god, vår hjältinna.

3 Vi skulle alla vilja ligga med dig, Madeleine.

Madeleine Nej, gör inte det. Då skulle bara de bli avundsjuka som skulle hamna utanför.

5 Jag tror bestämt att din man har kommit, Madeleine.

(Denne har obemärkt kommit in.)

Madeleine Armand! Vad gör du här?

Armand Jag tänkte just fråga dig detsamma, min vän. Vad gör du här i denna församling av *freaks*?

Madeleine De är bara mina vänner.

Armand Vilkas sällskap du föredrar framför mitt?

Madeleine Var då en smula demokratisk, Armand. Vi är skyldiga att älska hela världen, och det är själviskt att bara reservera sin kärlek för en enda människa. Då kan man lika gärna nöja sig med att bara älska sig själv.

Armand Skall du inte presentera mig åtminstone?

Madeleine De känner dig redan. Detta, mina vänner, är Armand, min man. Detta är Jean och François och Pierre och några till.

Armand Du behöver inte nämna dem vid namn. Jag kommer genast att glömma dem alla.

Madeleine Kan du inte ens betrakta dem som människor?

Armand Är de människor?

Madeleine Jo, det är de faktiskt. Hur skulle du beteckna dem?

Armand Som vad som helst utom människor.

Madeleine Apor?

Armand Nej, så långt skulle jag inte gå, men väl som degenererade, smutsiga, ovårdade, långhåriga och troligtvis självdestruktiva kloakrättor möjligen, - för de är väl allesammans narkomaner?

Jean Är ni alkoholist för att ni dricker vin?

Armand Nej men han kan ju faktiskt prata!

Jean Vi må vara en lägre sortens varelser ur er synpunkt, men vi är åtminstone inte så tråkiga som ni, monsieur.

Armand Har ni då faktiskt gått i skolan? Har ni kanske rentav avlagt någon examen? Kanske ni rentav har tagit studenten? Om inte, är det verkligen möjligt att ni kan ha någon utbildning?

Jean Jo, men bara en mänsklig sådan, utan hjärntvätt, utan manipulering, bara genom social erfarenhet av det mänskliga livets bittra realism ur rännstensperspektiv.

Armand Så ni kommer från rännstenen.

Jean Det har jag inte sagt. Men jag har skaffat min bästa utbildning därifrån, mot vilken er tekniska och akademiska utbildning är lika värdelös som opraktisk och verklighetsfrämmande.

Armand Ni misstar er, min gode beatnik. Jag är humanist och ägnar mig åt de sköna konsterna, typ opera och teater. Vet ni till äventyrs någonting om opera?

Jean Ni kanske tar det som en personlig förolämpning, men jag älskar faktiskt operan, särskilt Verdi och Puccini, men mina favoritoperor är Tjajkovskijs "Spader dam" och Offenbachs "Hoffmanns äventyr".

Armand Ni imponerar på mig, herr luffare. Naturligtvis tycker ni om Offenbach. Det gör alla fransmän. Nå, låt oss gå vidare. Vad har ni för hållhake på min hustru?

Jean Hon är bara vår vän som uppsöker oss ibland för att ha lite roligare än med er.

Armand Jag tyckte mig höra när jag kom in någonting i stil med att ni alla skulle vara hennes älskare. Förhåller det sig verkligen så?

Madeleine Tro det gärna om mig, älskling, för jag skulle gärna älska dem alla. Det är bara samma barriär som står mellan dem och mig som mellan dig och mig: min kyskhet. Ni får alla ursäkta mig, men det är faktiskt min kyskhet som gör att jag oreserverat kan älska er alla.

2 Monsieur, vi kan alla intyga, att hon är den bästa mästarinna vi vet på att kokettera. Vi är alla galna i henne, men ingen av oss har nått fram till henne.

Armand Och vad brukar ni göra här tillsammans om inte röka hasch och ha gruppsex?

Jean Vi brukar faktiskt spela kort. Er hustru vinner alltid.

2 Vi brukar låta henne vinna för att hålla henne lycklig.

Madeleine Var inte arg på dem, Armand, bara för att jag håller mig med dem som vänner.

Armand Jag skulle lika lite kunna vara arg på någon av dem för att de är dina vänner som jag någonsin skulle kunna vara arg på dig, min kära. Som vanligt har du misslyckats med att kompromettera dig och i stället bara ytterligare höjt dig i mina ögon.

3 Stanna gärna kvar, Monsieur, och pröva på en holk.

Armand Jag önskar jag hade tid, men jag måste vidare.

Madeleine Vänta inte på mig med middagen, käraste.

Armand Naturligtvis inte. Du är ju upptagen här. Vad ska ni göra sedan? Gå ut och supa? Gå på nattklubb? Ägna er åt ravepartyn? Sniffa kokain? Vad saknas ännu på din meritlista, Madeleine?

Madeleine Du anar inte hur långt jag ännu har kvar innan jag är fullt utbildad.

Armand Utbildad inom vad?

Madeleine Det mänskliga lidandets liderlighet.

2 Stanna kvar, monsieur, vi ber er. Ni måste lära känna oss. Vi är inte så dåliga som vi ser ut.

Armand Jag är inte fördomsblind, om ni tror det. Jag vet vad ni går för. Jag ser vad ni är. Ni är exempel på dessa obotliga sociala rebeller som alltid har funnits och alltid kommer att finnas, som demonstrativt tar avstånd från samhället och visar det med att skaffa er så extravaganta yttren som möjligt, och som inte ryggar tillbaka för någonting när det gäller initiativtaganden och civilkurage. Ni är framtidens pionjärer, hur odugliga parasiter ni än är ur det etablerade samhällets synpunkt. Men tro inte att jag inte fattar att ni behövs.

3 Hurra för monsieur! Han är liberal!

Armand Mer än så. Om jag kunde skulle jag öppna alla samhällets dörrar för er, men tyvärr består samhället av stängda dörrar, och jag har bara makt att öppna min personliga dörr för er. Samhället är en artificiell onaturlighet stadd i ständig stagnering, och det tror sig leva på att barrikadera sig bakom stängda dörrar, som om verkligheten kunde hållas utelåst med koder, staket, taggtråd och lås. Om inte det mänskliga bryter in och slår in Bastiljens vindbryggors borgportar skall naturen själv storma in och svepa bort alla onaturligheter, som den gjorde rent hus med Napoleons *grande armée*. Samhället har ingen chans mot naturen, och som mera mänskliga än samhällets sjuka och stagnerande myndigheter står ni på naturens rätta sida.

4 Väl talat, bror! Du är en av oss!

Madeleine Förstår ni nu varför jag gifte mig med honom?

2 Ni måste dela en holk med oss. Vi måste röka fredspipa tillsammans.

Armand Inte nu, mina vänner. En annan gång. Jag måste till arbetet.

Jean På operan?

Armand Bland annat. – Vi ses senare, Madeleine.

Madeleine Sitt inte uppe och vänta på mig. (*Armand går.*)

3 Det var en festlig prisse. Han lät sig i alla fall inte skrämmas av oss.

Madeleine Nu kan vi fritt hänge oss åt utsvävningar hela natten! Vad sägs om att gå på bordell?

Jean Min fru behagar skämta.

Madeleine Naturligtvis skojar jag, men vi måste väl för Guds skull åtminstone gå på krogen?

2 Varför går vi inte på operan?

3 De ger faktiskt Berlioz' "Trojanerna" i kväll.

4 Intressant musik, men en väldigt lång föreställning.

Jean Han är i alla fall bättre än Wagner.

2 Vad sägs om förslaget, Madeleine? Till er mans ära? Så har ni ytterligare något att skryta om för honom.
3 "Hon tog alla hippisarna med sig på operan!"
2 Vajert!
Madeleine Nog med förslag. Låt oss genast skaffa biljetter. Jag bjuder.
Jean Leve Madeleine, alla fria konstnärers drottning!
4 Det här måste firas. Jag öppnar en flaska. (*korkar upp champagne*)
3 Leve Madeleine, vår älskarinna och härskarinna, ledarinna och lärarinna!
Jean Hon leve!
(*Alla festar och dricker henne till.*)

Scen 2.

5 Hur kan du ställa mig en sådan begäran, Madeleine?
Madeleine Hur kan du vägra mig den?
5 Ingen vill ta livet av dig.
Madeleine Vill ni då tvinga mig att leva mot min vilja?
5 Alla håller för mycket av dig. Ingen vill förlora dig.
Madeleine Men jag har ingenting att göra här. Jag har bara tråkigt, och inga njutningar räcker till eller tillfredsställer mig. Jag kan inte få barn, och jag gör ingen nytta i livet. Jag bara parasiterar. Låt mig då åtminstone få gå hädan på ett värdigt sätt.
5 Kallar du det värdigt?
Madeleine Kan man skiljas från livet på ett värdigare sätt än genom den högsta njutningen?
5 Madeleine, jag måste vägra. Och alla andra måste vägra också. Det är ingen idé du frågar någon annan.
Madeleine Vad ni är tråkiga.
5 Du kan ju göra det själv utan någons hjälp. De flesta gör det genom att tömma en burk sömnpiller, men väcks brutalt till sitt misslyckande genom drastisk magpumpning.
Madeleine Sömnpiller är så banalt. Nej, skall jag göra det, så skall jag göra det med stil och inte utan njutning. Du levererar ju heroin till vem som helst annars utan nogräkningar. Varför skall jag då vara diskriminerad?
5 Mina andra kunder tar heroin för att leva, inte för att dö. Det är en avsevärd skillnad.
Madeleine Så du levererar bara till säkra kunder som sedan vill ha mera. Är du en så kall och cynisk affärsman?
5 Varför vill du dö, Madeleine?
Madeleine Det har jag redan förklarat för dig. Det är det enda vettiga för mig att göra. Alla vår tids främsta författare har kommit till samma slutsats. Arthur Koestler och Stefan Zweig begick båda självmord när de inte längre hade något bättre att göra, liksom Hemingway, liksom Jack London, liksom Virginia Woolf. Världen går ju åt pipan, och det hjälper inte längre att ta ansvar för situationen. Tyfonerna bara accelererar och river med sig den ena staden ut i havet efter den andra, medan jordbävningar och tsunamivågor och cykloner hjälper till. Det är ute med människan. Vi har ingenting på jorden att göra, som vi bara har fördärvat.
5 Så det är en existentiell fråga.
Madeleine Det skulle man kanske kunna säga.
5 Kan du inte hitta på något roligare? Du skulle kunna knulla mig, till exempel.
Madeleine Skäms, Henri. Jag är ju gift.

5 Och vad skulle din man säga om du begick självmord i dåligt sällskap genom en dödlig spruta heroin?

Madeleine Han skulle bara älska mig desto mera.

5 Tror du inte han skulle gråta?

Madeleine Jo, i några dagar, men inte alltför många. Han är en pliktmedveten person som har mycket annat att tänka på. Färre och färre gråter över självmördare idag då de blir vanligare och vanligare.

5 Svaret är nej, Madeleine. Jag kan inte hjälpa dig.

Madeleine Jag trodde nog inte det heller. Jag hoppas ändå du får se mitt lik snarast möjligt.

5 Det hoppas inte jag och ingen annan heller.

Madeleine Det är för att ni inte förstår mig. När jag är borta vill jag att ni alla skall festa och dansa på min grav och fira att jag äntligen är befriad.

5 Befriad från vad?

Madeleine Från döden, naturligtvis! Som är hela världens arvedel. Vill vi leva trots världen och dess utveckling mot universell katastrof och undergång så måste vi ta avstånd från världen.

5 Så långt tror jag du kan ha rätt, Madeleine, men inte längre.

Madeleine Jag lämnar dig i fred med dina affärer. En dag blir du mördad för dem.

5 Av dig, för att jag inte ville hjälpa dig?

Madeleine Nej, aldrig av mig, men en sådan som du kan bara råka illa ut, då du levererar åt fel klienter och ratar de enda rätta.

5 Som självmördare?

Madeleine Du hade kunnat bli delaktig i samtidens lyckligaste självmord. Tackar du nej så får du stå ditt kast, och jag missar chansen att göra mitt självmord så spektakulärt som möjligt, medan jag får finna det längs en betydligt ödmjukare väg i stället.

5 Jag tänker inte önska dig lycka till, Madeleine. Jag hoppas du misslyckas vid varje försök, och det hoppas nog alla andra också.

Madeleine Ni är hopplöst efterblivna allihop. Ni bara bromsar och saboterar och försöker anpassa avstickarna i ert samhälle av stängda dörrar med att tvinga dem till förnedringen till småaktigheter. Det fungerar inte med gamla själar som kommit någon vart på egen hand bort från ghettot av mänskliga tarvligheter.

5 Madeleine, renheten lönar sig. Motsatsen gör det inte.

Madeleine Ja, ja, det räcker nu. Jag går inte på det. Hjärntvätta någon annan.

5 Madeleine, vi älskar dig. Vi kommer aldrig att tillåta att du ens försöker begå självmord, ännu mindre blir heroinist. Jag har ett bättre förslag. Bli vår ledare, vår profetissa, vår drottning och ledande musa, för den obegränsade toleransens och kärlekens rörelse, som skall tillåta allt och endast förbjuda allt som begränsar människan i hennes andliga strävan.

Madeleine Driver du med mig? Skulle jag bli översteprästinna för en samling freaks? Ni är ju asociala allesammans, antingen bögar eller narkomaner eller bådadera. Ingen skulle ta en organisation av er på allvar.

5 Jag menar allvar. Hela världen skulle följa dig, det vill säga hela den väsentliga delen av världen, det vill säga alla yngre människor som ännu inte fördärvats av hjärntvätt och stagnation. Du är vacker, du är skarp, du är en personlighet, och du kan tjusa vem som helst. Du skulle vara den idealiska ledstjärnan för oss.

Madeleine Efter att jag är död i så fall. Endast martyrer övertygar. Låt mig bli ett vackert lik först. Låt mitt liv bli ett avslutat kapitel, så skall alla ha distans till det och kunna ta del av det utan att förarga sig. Ni får mig, Henri, gratis. Låt mig bara dö först.

5 Det är just det vi vill undvika. Vi behöver dig som levande. Ditt lik är inte till nytta för någon.

Madeleine Min själ då? Är inte legender mäktigare än levande prosaiska original i en avskräckande verklighet där lögnen inte kan passera? Det är allt jag begär av den manliga världen. Låt min kropp vara, men låt min själ leva.

5 Du får allt vad du vill, Madeleine, bara du inte tar livet av dig.

Madeleine Jag vill inte ha något. Jag vill bara finna sanningen, och den finner jag inte i ett liv av lögnen.

5 Vi kommer ingen vart, Madeleine. Jag kan inte ge dig vad du vill ha, och du vill inte acceptera mitt erbjudande. Det finns en hel värld för dig där ute att vinna. Du kan bli en ny och bättre Madame Blavatsky.

Madeleine Min man skulle aldrig gå med på det.

5 Skulle han gå med på ditt självmord då?

Madeleine Då skulle han åtminstone äntligen kanske gråta för min skull.

5 Är det höjden av dina ambitioner? Att få folk att gråta för din skull?

Madeleine Nej, jag har inga ambitioner alls, utom att vara sann mot mig själv.

5 Kan du bli sannare mot dig själv än vad du redan är?

Madeleine Man kan alltid bli mera.

5 Tack för besöket, Madeleine. Kom gärna tillbaka, men utan krav på heroin.

Madeleine Jag beklagar att du inte kunde hjälpa mig.

5 Jag erbjöd dig en annan sorts hjälp, som var bättre.

Madeleine Men utan intresse för mig. Ni kan inte sätta mig på en piedestal, Henri. Jag är bara en kvinna.

5 Det är tyvärr inte så bara.

Madeleine Vad är en kvinna mot en man?

5 Det som ger livet mening för en man. Annars är det meningslöst.

Madeleine Det är ju det det är. Är då mannens enda mening med livet att bedra sig själv med att inbilla sig att kvinnan är värd att älska?

5 Annars finns det ingenting, Madeleine. Annars kunde vi alla lika gärna vara döda.

Madeleine Där ser du. Döden är livets mening. (*går*)

5 Ack, hon har förvridit huvudet på oss alla för alltid!

Akt IV scen 1.

Claude (*ser ut genom ett fönster bakom en gardin*) Ack, vad kan hon vilja mig?
(*Det ringer på dörren. Claude öppnar för Madeleine.*)

Ett oväntat besök, madame.

Madeleine Ni måste hjälpa mig, Claude, om ni kan.

Claude Gärna det, om jag kan. Jag önskar jag kunde. Vad gäller det?

Madeleine Det gäller livet.

Claude Vems?

Madeleine Mitt.

Claude Är ni sjuk? Svävar ni i fara?

Madeleine Inte alls. Jag vill bli av med det.

Claude Ursäkta, jag förstår inte...

Madeleine Jag vill bli av med livet.

Claude Ni tror väl inte på allvar, madame, att jag skulle kunna eller vilja hjälpa er med en sådan sak?

Madeleine Det är därför jag kommer till er. Ingen kan hjälpa.

Claude Och hur skulle jag då kunna hjälpa er?

Madeleine Det är just det som är frågan.

Claude Men sätt er ned, madame. En drink? Cognac?

Madeleine Gärna det. Man behöver alltid skingra dimmorna kring huvudet. (*sätter sig. Claude slår upp ett glas åt henne och ett annat åt sig själv. Även han sätter sig.*)

Claude Låt oss nu försöka resonera som ett par fullvuxna och sansade personer. Ta nu hela historien från början. Hur började problemet, och vad är problemet?

Madeleine Jag har försökt få mina vänner att hjälpa mig på traven med att få mig över till den andra sidan. De har resurser, de skulle hur lätt som helst kunna fixa mig en överdos heroin, men de vill inte. De vägrar samarbeta. Ni anar inte vad de vill i stället.

Claude Nej, det anar jag verkligen inte. Vad vill de?

Madeleine De vill göra mig till sin idol, sätta mig på en piedestal och göra mig till ett slags kultföremål, till en sorts översteprästinna för en ny sekt, som skulle sprida ett kärleksbudskap över världen om total tolerans, vilket skulle inbegripa en total legalisering av alla droger. Den enda lagen skulle vara allas rätt till fullständig frihet och därmed frihet till alla sorters utsvävningar och alla tänkbara slag av fri kärlek...

Claude Vad är det för underliga vänner?

Madeleine Jag har alltid haft en morbida dragning till utflippade personer, homosexuella och *freaks* och vem som helst som bara inte är normal.

Claude Jag förstår. Så problemet är att de vill inte hjälpa er begå självmord eller ge er medel därtill, medan de i stället vill göra er till kultföremål. Jag kan verkligen inte se något ont i det. Varför accepterar ni inte?

Madeleine Claude, jag har erbjudit dem en kompromiss. Jag skall gärna bli deras idol och kultledarinna, men då måste jag få dö först.

Claude Men varför i all världen vill ni dö?

Madeleine För att finna livet på andra sidan, som måste vara bättre än det erbarmliga livet här.

Claude Har ni så tråkigt?

Madeleine Outsägligt.

Claude Men ni är ju lyckligt gift, er man är den bästa tänkbara och toleransen själv, och han låter er ha all frihet i världen. Vill ni då verkligen lämna honom?

Madeleine Han är bara ett bihang. Det finns inga lyckliga äktenskap, bara tråkiga, och alla innebär belastningar. Varje gift person är slav under sitt äktenskap. Människan kan bara bli lycklig i frihet, när hon slipper bekymra sig för andra och känna sig begränsad av andra.

Claude Det ligger onekligen något i det, men ändå behöver vi varandra. Två människor kan lättare överleva tillsammans, om de hjälper varandra, än om de är åtskilda och inte hjälper varandra. Samarbete är nyckeln till all mänsklig överlevnad.

Madeleine Och tror ni då verkligen att mänskligheten kommer att överleva? Är den värd att få leva alls, så som den bär sig åt? Den har ju förstört sina egna förutsättningar för att kunna leva genom att förstöra den natur hon alltid parasiterat på, utnyttjat och fördärvat och förgiftat. Jag ser ingen möjlighet för mänskligheten att kunna klara sig i längden.

Claude Men borde vi inte åtminstone försöka och göra så gott det går?

Madeleine Det är ingen idé. Ju förr vi gör slut på det, desto bättre.

Claude Jag är ledsen, madame, men jag kan inte hjälpa er. Därvidlag måste jag sälla mig till era utflippade vänner och vägra.

Madeleine Finns det då ingen väg ut ur mitt dilemma?

Claude Vad är dilemmat?

Madeleine Att jag som naturligt levande väsen inte kan finna mig i att vara delaktig i en onaturlig mänsklighet.

Claude Ni vill bli fri från ert ansvar som människa, börja om från början och slippa era vänners kultförklaring av er?

Madeleine Ja, så kan man faktiskt precisera det.
Claude Man kan alltid kompromissa.
Madeleine Vad menar ni?
Claude Man kan aldrig få allt, men man kan alltid få något.
Madeleine Ni låter som om ni hade ett förslag att komma med.
Claude Jag skall ge er remiss till en person jag känner, som kanske kan hjälpa er.
Madeleine Läkare? Advokat?
Claude Nej, bättre upp. Han har hjälpt människor försvinna förut. Han är humanist och socialarbetare.
Madeleine Inte psykiater, hoppas jag? Jag kan inte ta psykiatriker på allvar.
Claude Nej då.
Madeleine Ni berövar mig allt hopp om er hjälp men erbjuder en annan hjälp i stället. Nåväl, jag skall pröva den.
Claude Jag tror verkligen att ni har turen att jag råkar känna rätt person för er belägenhet. *(De överlägger hemligen.)*

Scen 2.

Madeleine Kan ni verkligen få mig att försvinna?
Magus Det är mitt yrke, madame. Jag kan göra vad som helst med er och få er till vad som helst.
Madeleine Vad är det då ni inte kan?
Magus Återställa er, madame, när jag en gång fått er i mitt våld.
Madeleine Det låter nästan farligt.
Magus Jag garanterar att det är fullkomligt ofarligt. Jag är oförargligheten och oskulden själv.
Madeleine Kan man då verkligen lita på er?
Magus Frågan är vad ni vill, madame.
Madeleine Jag vill bli kvitt mig själv. Jag vill bli av med mitt liv. Jag vill göra mig av med den helgongloria som påtvingats mig och den status av kultfigur som man velat göra mig till. Kort sagt, jag vill bli av med alla mina lögner, som inte är mina egna utan andras om mig, för att i stället finna min egen sanning.
Magus Ett svårt dilemma, madame. Ni är väl lyckligt gift?
Madeleine Där har vi den första och största lögnen. Ingen som är gift är lyckligt gift.
Magus Somliga torde därvidlag vara av avvikande mening.
Madeleine Ja, alla självbedragare.
Magus Så ni vill bli av med er man?
Madeleine Nej, jag vill bli av med mig själv och alla mina falska egenskaper.
Magus Får jag komma med ett förslag?
Madeleine Gärna det, så länge det inte är skändligt.
Magus Jag skulle föreslå er en ny karriär som min assistent. Nej, hör mig till slut. Jag skulle fullständigt göra om er, så inte ens er egen mor skulle kunna känna igen er. Ni skulle bli en helt annan människa, och vid behov kunde jag oigenkännliggöra er på nytt. Jag är illusionist, mitt yrke är att använda folks sinnen till att bedra sig själva med, och som så kallad trollkarl kan jag uträtta vilka mirakel som helst, utan att de är några mirakel, men folk tror att de är mirakel då de vägrar tvivla på sina egna självbedragande sinnen. Ni kan få vilket utseende ni vill. Ni kan äntligen bli den ni alltid velat bli och få det utseende ni alltid önskat er. Och ni skulle bli mig en utmärkt assistent. Ni har alla erforderliga kvalifikationer. Ni vill bli av med er identitet, ni vill dölja er för världen, och ni vill aldrig ha tråkigt mer. Allt detta kan jag infria. Det fattas bara en sak, men om ni har den kvalifikationen också

är vår lycka gjord, och då är ni fullständigt idealisk. Råkar ni möjligen ha någon kontakt med de döda?

Madeleine Jag har alltid haft bättre kontakt med de döda än med de levande.

Magus Ett medium! Ett naturligt, fullkomligt naturligt medium! Vår lycka är gjord, madame! Ni kunde inte ha funnit en lämpligare samarbetspartner!

Madeleine Men hur skall ni få mig att försvinna? Min man måste ju få veta att jag är död.

Magus Lämna det hela bara åt mig. Vi arrangerar er död, så att det inte kan uppstå något tvivel om saken. Det måste bli likkista och begravning och hela baletten, det kan inte undvikas, och alla era närmast sörjande får finna sig i sin otröstliga sorg. Alla de där bedrövliga krystande hyckelceremonierna måste vi gå igenom, men jag ska hålla er utanför gyckelspelet. De får tro vad de vill, och ni skall skratta åt dem. Har ni någon förmögenhet? Någon anställning eller avlöning?

Madeleine Jag har min egen förmögenhet.

Magus Som ärvs av er man?

Madeleine Han har gett mig det mesta av vad jag lyckats samla ihop. Han vet inte om det, så jag kan lägga undan det före min död.

Magus Utmärkt. Jag går alltid med vinst, en bedragare som konsekvent och utan skrupler koncentrerar sig på att utnyttja det faktum att folk vill låta sig bedragas behöver aldrig bekymra sig om sin ekonomi, och som anställd hos mig är ni tryggare ekonomiskt än hos någon levande. Ni blir perfekt som medium och itusågad dam, vålnad med mera. Genom er död, madame, får ni äntligen ert på det torra, och jag kan garantera er att ingen någonsin kommer att känna igen er som levande.

Madeleine Ni låter onekligen mycket övertygande.

Magus Ni kan lita fullkomligt på mig. Bara följ mina mycket enkla anvisningar, och hela världen skall gråta sig fördärvad för er skull utan att ni behöver så mycket som röra en min. Det blir den bekvämaste tänkbara hädanfärd, då bara alla de levande blir lidande, medan ni inte ens behöver dö själv. Ni kan skratta åt dem alla utan att de märker det. Så här skall vi iscensätta proceduren. (*talar mera intimt med henne*)

Akt V scen 1. Som akt I scen 1.

Armand vid kistan.

Armand Nej, jag kan inte acceptera det. Jag älskade henne för mycket. Jag kan inte skiljas från henne. Inte utan att ha fått se henne en sista gång. Ingen ser mig. Hon är säkert inte helt förmulnad ännu. Har jag tur så stinker hon inte ens ännu. Jag kan inte bärga mig. Jag måste få ta ett sista avsked av henne. Det blev ju inte ens någon *lit de parade*. (*tar fram en skruvmejsel och skruvar upp locket, öppnar det, häpnar.*)

Men vad är detta! Kistan är ju tom! Vem har stulit liket? (*tar fram sin mobil och slår ett nummer.*) Claude? Det är någonting som inte stämmer här. Jag står vid kistan. Jag kunde inte låta bli att öppna locket. Kistan är tom! (*lyssnar*) Ja, fullkomligt tom! (*lyssnar*) Ja, kom genast! (*stänger telefonen*) Vilken uppståndelse! Vem hade kunnat tro något sådant? Har hon blivit stulen, eller har hon uppstått från de döda? Här kommer Claude nu. Claude! Vad vill detta säga? Vet du något om det här? Du hjälpte mig med begravningen!

Claude (*har kommit tillbaka, tittar ner i kistan, tror inte sina ögon*) Men den är ju tom!

Armand Ja, det är ju det jag säger! Tror du jag har bedragit dig? Det är ju jag som är bedragen!

Claude Någon har onekligen dragit oss vid näsan. Jag undrade just varför de insisterade på en kista av det tyngsta träslaget. Men jag är rädd, Armand, att det är ingenting vi kan göra.

Armand Vad menar du?

Claude Liket är borta.

Armand Det behöver du inte ytterligare framhålla för mig. Det vet jag redan.

Claude Jag menar, vi har ingenting att gå efter. Om ett brott har begåtts, så behöver man ett lik. Utan lik kan ett brott inte konstateras.

Armand Men liket är ju borta!

Claude Ja, det behöver du verkligen inte säga två gånger. Problemet är att vi vet inte vad som har hänt med det. Vi vet inte om det har blivit stulet, om det har hamnat i en annan kista, eller om de bara har glömt att stoppa ner det i kistan.

Armand Men hur kan en begravningsbyrå begå ett sådant misstag?

Claude Åja, Armand, de är nog vanligare än man tror. Det är bara inte alla efterlevande som kollar att rätt lik ligger i kistan. Jag känner ett parallellfall, det var ett dödsfall i Tyskland, kistan skaffades där och transporterades hem per tåg, men vid begravningen var dödgravarna vårdslösa, och locket trillade av. Då visade sig liket vara av alldeles fel kön. Vad kunde man göra? Det var så dags. Var skulle man söka det rätta liket? Det enda man kunde göra var att hålla skenet uppe och genomföra begravningen. Huvudsaken var ju att liket åtminstone var dött.

Armand Men vad tror du att kan ha hänt?

Claude Det kan man spekulera i det oändliga i. Antagligen har de glömt att stoppa ner liket, så har de upptäckt det för sent, och så har de gjort sig av med liket på annat sätt. En annan kista kanske har två lik. Hon vägde ju inte så mycket, så det hade lika litet märkts om en annan kista haft dubbel last som det märktes här att kistan saknade hennes last. Det är bättre att låta bli att utreda sådana saker, ty man vet aldrig vilka ytterligare oönskade lik som kan dyka upp. Huvudsaken är väl ändå att hon ör död.

Armand (tar fram näsduken) Ack, min kära älskade Madeleine, vad har de gjort med dig!

Claude Förhoppningsvis har de inte gjort någonting alls med henne, och hon har fått sin eviga vila ändå i frid och fröjd.

Armand Så du säger. Det låter nästan vanhelgande. Är det säkert att du inte vet någonting om saken?

Claude Jag var inte gift med henne, Armand. Du var det.

Armand Ack! Detta kommer bara att öka min sorg! Hur skall jag nu någonsin kunna få någon klarhet i detta mysterium!

Claude Jag känner en bra spiritist. Du kunde försöka få kontakt med henne på andra sidan.

Armand En utmärkt idé! Kanske vi kan få veta någonting på det sättet!

Claude Jag är rädd att det är enda möjligheten.

Armand Vad heter han? Kan vi kontakta honom genast?

Claude Det är en välsedd trollerikonstnär som också har ett välgrundat renommé som spiritist. Jag hade ändå tänkt rekommendera honom åt dig. Genom honom kan du nästan garanterat få kontakt med Madeleine igen, som om hon vore lika livslevande igen som om hon aldrig gått hädan.

Armand Du inger mig hopp, min käre Claude!

Claude Ja, vad hade mänskligheten annars att leva för? Kom nu så går vi ut och tröstar oss. Du kan behöva dig ett glas. Kanske liket kommer tillbaka medan vi är borta. *(tar hand om Armand, tröstar honom, tar honom om axlarna och går ut med honom. Armand applicerar näsduken och är otröstligt upprörd.)*

Slut.

Göteborg 18 maj 2008.